

store Embeder, men ikke de smaa Bestillinger, og det er den Praxis, jeg har villet nedlægge en Indsigelse imod, og som jeg fastholder ogsaa for Krigsministeriets Vedkommende.

Termansen: Fra Udvalgets Side tror jeg ikke, der er noget Videre at sige til, hvad der blev fremført ved Sagens 2den Behandling af den ærede Ordfører (Claudi), som idag er fraværende. Jeg ønsker derfor blot Opmærksomhed et Øieblik for at gjøre en Bemærkning ligeoverfor et enkelt Punkt i de Udtalelser, vi forleden under Sagens 2den Behandling hørte af det ærede 7de Medlem fra 1ste Kreds (Magen), en Udtalelse, som jeg ellers i det Hele og i alt det Væsentlige stænkter min fulde Anerkendelse og Tilslutning. Naar den ærede Landstingsmand antede over, at Udvalget havde i sin Betænkning særlig lagt Vægt paa, at de under Nr. 13 og 14 anførte Personer tilhørte en dansk Adelslæg, og mente, at dette kom i Strid med Bestemmelsen i Grundloven om, at alle til Adels og Rang knyttede Forrettiigheder vare ophævede, skal jeg villig indrømme, at Ordene, som de staa i Betænkningen, vel kunde give Anledning til den Tro, at Udvalget har villet lægge særlig Vægt paa denne Kjendsgjerning, og at disse Ord kunde have været heldigere valgte. Men imidlertid tør jeg forsikre paa Udvalgets Vegne, at den Betragtning har ikke været gjort gjældende, at dette skulde være en særlig Adkomst for de Vedkommende til at erholde Indfødsret. Det staaar kun anført som en simpel Kjendsgjerning, og Vægten ligger paa, at de tilhøre en dansk Slægt. Ved Eiden deraf er der tilføjet den Oplysning, at Ansøgnernes Fæder og den ældre af Ansøgnene ere Besiddere af danske Jordeiendomme. Noget, der, saavidt jeg veed, kun kan være Tilfældet med Folk, der ere af dansk Adels. Men Udvalget havde gjort den samme Indstilling, hvis Kalen havde været om Folk, der havde været borgerlige og ikke adelige. Det er kun denne Bemærkning, som jeg har fundet mig foranlediget til at tilføje, og iøvrigt skal jeg tillade mig at anbefale Lovforlaget, som det foreligger.

Magen: Før jeg blot gjøre den Bemærkning, at jeg i mine Udtalelser forleden — jeg har ikke læst dem igjennem, men jeg er temmelig sikker paa, at det forholder sig saaledes — ikke har henvist til Udvalgets Betænkning. Skulde det imidlertid være fæst, saa maa det være en Misforstaaelse. Jeg erindrer, at der blev nævnt her, at de Vedkommende hørte til dansk Adels, men forsaavidt der derved kun skal forståas, at de henhøre til en dansk Slægt, har jeg selvfølgelig ikke det Mindste at indvende derimod. Det var kun denne Udtalelse om, at de hørte til en Adels-

slægt, som jeg troede, at der var Anledning til at nedlægge Reservation imod. Jeg har ikke villet henvise til Udvalgets Betænkning.

Bloug: Det var mig, som brugte denne Udtalelse, og jeg føler mig derfor foranlediget til at sige, at jeg ligesaa lidt vil genere mig for at tale om dansk Adelslæg som om dansk Borger- og Bøndeslæg, og saa demokratisk maa vi ikke blive, at vi ere bange for at nævne de forskjellige Stænder af Folket, hvortil vi høre.

Da ikke flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C) vedtoges enstemmig med 44 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilfattet Folkethingets Formand for at fremmes i dette Thing.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov angaaende Forandring i Lov af 6te April 1855.

(1ste Behandling findes i Tidenden Sp. 204.)

Der var til denne Behandling intet Ændringsforslag stillet.

Lovforslagets Indhold fattes under Forhandling.

Ingen begjærede Ordet.

Lovforslagets Paragrafer (se Tillæg A Sp. 3179)

ansaaes vedtagne uden formelig Afstemning.

Lovforslagets Overgang til 3die Behandling vedtoges enstemmig med 43 Stemmer.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om en Dampfergeforbindelse over Storebælt.

(1ste Behandling findes i Tidenden Sp. 208.)